

Bayer Zsolt: Nem semmi...

2016 január 15. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

3

Átlag: 3 (1 szavazat)

Mérték

A baloldali francia újságíró Thierry Meyssan cikke azt a gyanút kelti, hogy Angela Merkelt a berlini fal leomlása után a CIA alkalmazta, és az amerikai neokonzervatív körök segítették mai pozíciójába.

Férjének Joachim Sauernek alkalmazása olyan cégeknél, amelyek a Pentagonnak dolgoznak, kísér? intézkedés lehetett. Merkel csodás felemelkedése után a szövetségi kormánynak még több német katonát kell Afganisztánba küldeni.
Angela Merkel 1954-ben született Hamburgban. Születése után nem sokkal családja azt a szokatlan döntést hozta, hogy áttelepül az NDK-ba. Apja, a lutheránus lelkész hamarosan szemináriumot alapított az NDK-ban és átvette egy fogyatékos otthon vezetését. Nem kritizálta nyíltan a rezsimet és privilegizált társadalmi státusza volt: két autóval rendelkezett és gyakran utazott nyugatra.

Merkel és férje

Angela Merkel ragyogó diák volt és fizikai tanulmányait doktorátussal zárta. Férjhez ment Ulrich Merkel fizikushoz, akit?l hamarosan elvált. Kés?bb Joachim Sauer professzorral élt együtt, aki maga is elvált volt és két gyermek apja. Merkelné a Tudományos Akadémián a kvantumfizika kutatója lett.

Ugyanakkor politikailag elkötelezte magát a Freie Deutsche Jugend-ben (FDJ) (ami nálunk a KISZ-nek felelt meg – a ford.megj.), egy állami ifjúsági szervezetben. Ott az agit-prop részleg titkári státuszáig emelkedett és a szocialista diktatúra politikai kommunikációjának egyik legfontosabb szakemberévé vált. Szakmai és politikai okokból gyakran jár a Szovjetunióban, f?leg Moszkvában, amit az orosz nyelv jó ismerete megkönnyít neki. Bár a berlini fal leomlását már régóta kívánják és el?készítik, 1989 novemberében minden kormányt meglepett.

A CIA igyekszik maga dönteni az új kormánytagokról, amennyiben a régi rezsim felel?seit alkalmazza, akik készek az USÁ-t szolgálni, ahogy azel?tt a SZU-t.

Egy hónap múlva Angela Merkel átáll a másik oldalra, és hirtelen csatlakozik a Demokratikus Ébredés nev?, a nyugatnémet kereszténydemokraták inspirálta mozgalomhoz. Kezdett?l fogva ugyanaz a pozíciója, mint korábban,

csak ezt most a nyugatnémet fogalmakhoz igazítják: Mostantól „sajtószóviv?nek“ nevezik. Hamarosan kiderül, hogy a Demokratikus Ébredés elnöke Wolfgang Schnur, egykori Stasi-munkatárs.
Angela Merkel közli ezt a fájdalmas hírt a sajtóval. Schnur úrnak vissza kell lépni, ami lehet?vé teszi, hogy Merkel legyen helyette a mozgalom elnöke.

Az utolsó parlamenti választások után az NDK-ban belép Lothar de Maizière kormányába és ott szóviv? lesz, bár a Demokratikus Ébredés a szavazatoknak csak 0,9 %-át kapta meg. Ebben az átmeneti id?szakban aktívan részt vesz a „2+4“ megbeszéléseken, ami Berlin négy részre osztását és a szövetségesek általi megszállásának vet véget, valamint a német újraegyesítésr?l szóló tárgyalásokon. Hogy, ahogy mondja, megakadályozzanak egy masszív kivándorlást keletr?l nyugatra, az NDK azonnali belépéséért küzd a piacgazdaságba és a német márka zónájába. Élettársa Joachim Sauer az USA cég, a Biosym Technology alkalmazottja. Egy évet tölt San Diegoban (Kalifornia) ennek a cégnek a laboratóriumában, amely a Pentagonnak dolgozik. Majd az Accelrys-nél lesz szakért?, egy másik, a Pentagonnak dolgozó társaságnál San Diegoban. Angela Merkel ezalatt angol tudását gyarapítja, a nyelvet ezek után remekül bírja.

Amikor az NDK-t a Szövetségi Köztársaságba, a Demokratikus Ébredést pedig a CDU-ba viszik át, Angela Merkelt beválasztják a Bundestagba és belép Helmut Kohl kormányába. Bár ? nagyon szigorú erkölcs?, ezt a fiatal n?t választja keletr?l, aki gyermektelen és konkubinátusban él – ifjúság- és n?ügyi miniszternek. 14 hónap alatt sikerült az NDK ifjúsági szervezeté betöltött szerepéb?l - a kommunista propaganda felel?séb?l - átalakulnia a Szövetségi Köztársaság kereszténydemokrata ifjúsági- és n?ügyi miniszterévé. Ebben az els? hivatali id?szakban azonban nagyon sovány mérleget tud felmutatni. Folytatva karrierjét a CDU-nál, Angela Merkel hiába igyekszik, hogy megválasszák a párt régiós elnökének Brandenburgban. Lothar de Maizière-nek, aki a nemzeti párt alelnöke lett, távoli Stasi-kapcsolatokat rónak fel; le kell mondania, mire Merkelné foglalja el a helyét.

1994-ben Klaus Töpfer, Környezet- és természetvédelmi, a reaktorok biztonságáért felel?s minisztert kinevezik az ENSZ környezetvédelmi programjának igazgatójává a Német Kereskedelmi és Iparkamara éles támadásai után. Töpfernek felróják, hogy alábecsüli a gazdasági realitásokat. Erre Helmut Kohl védencét Angela Merkelt teszi meg helyére, ami a válságnak véget vet. Hivatalba lépése után azonnal elbocsát minden magasabb funkcionáriust, akik el?djéhez h?ek maradtak. Ebben az id?ben köt baráti kapcsolatot az akkori francia hivatali kollégájával, Dominique Voynet-val. 1998-ben Kohl kancellár tudatja az USA-val, hogy nem egyezik bele a koszovói nemzetközi intervencióba. Ezt teszi akkor, amikor Gerhard Schröder szociáldemokratái és Joschka Fischer zöldjei Slobodan Milosevicet Adolf Hitlerhez hasonlítják és humanitárius háborúra szólítanak fel.

Az Amerika párti sajtó támadja a kancellárt, amikor az ország újraegyesítési utáni gazdasági nehézségeiért teszi felel?ssé. A kereszténydemokratákat 1998-ben egy vörös-zöld hullán elsöpri a választásokon. Schröder kancellár lesz és Fischert nevezi ki külügyminiszternek.

Hamarosan szemére vetik Helmut Kohlnak és környezetének, hogy titkos pénzt fogadtak el a CDU részére, de az egy ígéretre hivatkozva nem adja meg az adományozók nevét. Erre föl Angela Merkel a «Frankfurter Allgemeine Zeitung-ban» [1] állásfoglalást hoz nyilvánosságra, hogy elhatárolódjon mentorától. Ezzel kényszeríti Helmut Kohlt, hogy vonuljon vissza a pártól, majd nem sokkal utána, a CDU új elnökét, Wolfgang Schäublet is. A közerkölcs nevében átveszi a párt elnökségét. Ezután alkalmazkodik a kereszténydemokrata erkölcshöz, és feleségül megy a partneréhez.

Ett?l kezdve Angela Merkelt két fontos sajtócsoport támogatja nyíltan. Számíthat Friede Springerre, az Axel-Springer-Csoport örökösére (180 újság és folyóirat, köztük a «Bild», «Die Welt»). A csoport újságíróinak egy kiadói záradékot kell aláírniuk arról, hogy a transzatlanti kapcsolatok fejl?déséért és Izrael állam védelméért fognak síkra szállni.
Angela Merkel számíthat barátn?jére, Liz Mohnra is, a Bertelsmann-csoport igazgatón?jére, az európai média legfontosabb alakjára (RTL, Prisma, Random House usw.). Frau Mohn a Bertelsmann-Alapítvány alelnöke is, amely az euro-amerikai kapcsolatok intellektuális oszlopa.

Angela Merkel támaszkodik Jeffrey Gedmin tanácsaira, akit a Bush-klán külön az ? számára küldött Berlinbe. Ez a lobbista el?ször az American Enterprise Institute-nak (AEI) [2] dolgozott Richard Perle és Dick Cheney felesége alatt. Nagyon bátorítja, hogy az eurót igazítsa a dollárhoz. Az AEI-ben el?bb a New Atlantic Initiative-t (NAI) vezette, amely Európa minden fontos amerikabarát tábornokát és politikusát egyesíti. Együttm?ködött a Project for a New American Century (PNAC) nev? neokonzervatív programban és ebben ? fogalmazta meg a fejezetet Európáról. Ott írja, hogy az EU-nak a NATO ellen?rzése alatt kell maradni, és ez csak akkor lesz lehetséges, ha gyengíteni lehet az „európai emancipációs követeléseket“. [3] Ugyanakkor ? a CCD (Council for a Community of

Democracies) igazgatója is, [4] amely kétsebesség? ENSZ-et követel, és átveszi Berlinben az Aspen-Institut vezetését. [5] Elutasítja barátja, John Bolton [6] ajánlatát, hogy az USA helyettes nagykövete legyen az ENSZ-nél, hogy teljesen Angela Merkel támogatásának szentelhesse magát. 2003-ben a State Departement rábíz Jeffrey Gedminre és Craig Kennedyre egy terjedelmes programot a „nyilvános diplomáciáért“, vagyis propagandáért, amely többek között nyugat európai újságírók és véleményformáló intézmények titkos támogatását tartalmazza.[7]

2003-ban Gerhard Schröder ellenzi Irakban az anglo-amerikai hadm?veleteket. Angela Merkel erre nyilvánosságra hoz egy állásfoglalást a Washington Postban, [8] amelyben visszautasítja a Chirac-Schröder-doktrinát Európa függetlenségér?l, hangsúlyozza Amerika iránti hűségét és barátságát, és támogatja a háborút.

2004 májusában azzal zavarja össze a helyzetet, hogy keresztülviszi Horst Köhler bankár megválasztását szövetségi elnökké, aki a Maastrichti Szerz?dés f? megszerkeszt?je, amely szerz?dés az Euró bevezetésér?l szól, valamit az Európa Újjáépítési és Fejlesztési Bank egykori elnöke és az IWF igazgatója. Ezután egy „hazafias“ kampányt indít a radikális iszlám ellen.

A 2005-ös parlamenti választások egész kampánya alatt kipellengérezi az emelked? munkanélküliségi számokat és a szociáldemokraták képtelenségét, hogy ezeknek gátat vessen. Erre föl a CDU 21 százalékpont el?nyt szerez a felmérésekben. Ebben a helyzetben titkos tanácsadója Jeffrey Gedmin a „Der Welt“-ben közöl egy neki címzett nyílt levelet. A német gazdasági modell kritikája után így folytatja: „Miel?tt az országot el?bbre tudná vinni, le kell gy?znie intellektuálisan ezeket a nosztalgiázókat. Amennyiben Sárközy úr követné Chirac urat, Franciaország talán fellendül. Kár lenne, ha Németország tovább hanyatlana.“

Ezt a meghívást követve, Angela Merkel végre ismerteti megoldási javaslatait. El?retolja egyik tanácsadóját, az alkotmánybíróság egykori bíróját, Paul Kirchhofot, és rábízza a «Neue Soziale Marktwirtschaft» [9] nev? kezdeményezést. Bejelenti a progresszív jövedelemadó leállítását: ugyanaz a százalék legyen érvényben a sz?kölköd?nek is mint a dúsgazdagnak. Gerhard Schröder, a távozó kancellár élesen kritizálja a projektet egy televíziós vitában. A CDU el?nye elpárolog. Végül a CDU a szavazatok 35%-t, az SPD 34%-t kapja, a többi megoszlik a kis pártok között. A németek már nem akarják Schrödert, de Merkelt sem. Hosszas és fárasztó tárgyalások után létrejön egy nagykoalíció: Angela Merkel kancellár lesz, de a minisztériumok felét át kell engednie az ellenzéknek.

A Libanon elleni izraeli intervenció alkalmával keresztülviszi a német flotta bevetését a FINUL keretében, miközben kijelenti: «Ha Németország létjogosultsága abban áll, hogy Izrael létjogát garantálja, most, amikor ez a lét veszélyben van, nem maradhatunk tétlenek.“ 2007. január 1. óta Angela Merkel vezeti az Európai Uniót. Nem titkolja szándékát, hogy Franciaországot és Hollandiát kényszerítse, hogy fogadják el az európai alkotmány tervének egy második változatát, bár ezek az országok az els? változatot népszavazással elutasították. Azt a szándékát sem titkolja, hogy feltámassza az észak amerikai szabadkereskedelmi zónának az európaival való összekapcsolásának projektjét egy „nagy transzatlanti piac“ kialakítására – Sir Leon Brittan elképzeléseinek megfelel?en.

http://www.zeit-fragen.ch/index.-php?id=1496

Bayer Zsolt

Forrás: Bádog -Bayer Zsolt blogja

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló